

KLAGANDE

Ulf H Petersson, Spättvägen 6, 181 30 LIDINGÖ

MOTPART

Miljö- och byggnadsnämnden i Mörbylånga kommun, Trollhättlevägen 4,
380 62 MÖRBYLÅNGA

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Kalmar Län beslut den 18 mars 1999, nr 25-7155-98; se bilaga 1

DOMSLUT

Miljödomstolen fastställer Länsstyrelsens beslut.

BAKGRUND

Med anledning av klagomål från Ulf H Petersson angående trafikbuller från väg 137 vid fastigheten Möllstorps läge 1:8 i Mörbylånga kommun beslutade Miljö- och byggnadsnämnden följande den 21 oktober 1998.

1. Att nämnden delar uppfattningen att trafikbullernivåerna periodvis utgör en olägenhet.
2. Att nämnden godtar Vägverkets översiktliga handlingsplan för åtgärder mot höga trafikbullernivåer för området.
3. Att nämnden förutsätter att Vägverket håller nämnden underrättad om det fortsatta arbetet med bullerbegränsande åtgärder inom kommunen.

Ulf H Petersson överklagade nämndens beslut varvid Länsstyrelsen i Kalmar län den 18 mars 1999 beslutade att avvisa överklagandet såvitt avsåg punkterna ett och tre och avslå överklagande såvitt avsåg punkten två.

Ulf H Petersson har överklagat Länsstyrelsens beslut till Växjö tingsrätt, miljödomstolen.

YRKANDEN M M

Ulf H Petersson har, som hans talan får förstås, yrkat att miljödomstolen, med ändring av nämndens och Länsstyrelsens beslut, tillser att omedelbara åtgärder vidtas för att minska bullret från Ölandsbron. Han har i huvudsak anfört följande.

I det aktuella området förekommer året-runt-boende. Klagomål rörande buller från Ölandsbron har tidigare lämnats muntligen till Länsstyrelsen och även skriftligen till Kommunen. Den bullermätning som utförts i ärendet är inte representativ för hans fastighet. Bullret innebär att man tidvis inte kan vistats utomhus, men om det är hälsovådligt eller ej kan han inte bedöma. Som förslag på åtgärder anges uppsättande av plexiglas/plank utmed vägbanan eller sänkning av hastigheten på bron. Ölandsbrons tillkomst har inneburit en "enorm miljöförstöring" för fastigheter vid Mölltorps läge. Förutom buller från trafiken på Ölandsbron har bron och reningsverket bl a medfört nedsmutsning, lukt och förlorad utsikt.

Länsstyrelsen har i samband med att ärendet överlämnades till miljödomstolen avgivit yttrande i målet och i huvudsak anfört följande. Peterssons uppgift att det förekommer året-runt-boende i området förändrar inte bedömningen av frågan om buller från Ölandsbron. Något tidigare diariet för ärende avseende klagomål på buller från fastighetsägare i det aktuella området finns inte, vilket inte utesluter att kontakter har förevarit i trafikbullerfrågan direkt med olika tjänstemän på Länsstyrelsen.

Vägverket Region Sydöst har vid telefonkontakt i målet uppgivit följande.

Inventeringen av fastigheter ner till nivån 60 dB(A) är slutförd. Prioriteringen av vilka fastigheter som skall åtgärdas sker under sommaren/hösten 1999. I samband därmed sker en dialog med Regionförbundet i Kalmar län som har planeringsansvaret. I prioriteringsarbetet tas hänsyn till hur många bullerstörda individer som kan åtgärdas i förhållande till den ekonomiska insatsen. Fritidsbebyggelse som tidigare varit lägre prioriterat än permanent bebyggelse bedöms nu på samma sätt. För Öland som helhet tas numera hänsyn till sommardygnsstrafiken vilket utgör bedömningsgrunden i detta ärende. Tidigare framförda åsikter angående Mölltorps läge gäller fortfarande, det vill säga detta ingår i gruppen över 65 dB(A) som skall åtgärdas senast år 2003.

Miljö- och byggnadsnämnden har beretts tillfälle yttra sig i målet och därvid anfört att man inte har något nytt att tillägga och således anser att överklagandet skall avvisas.

DOMSKÅL

Av lagen om införande av miljöbalken följer att miljödomstolen vid prövning av målet skall tillämpa hälsoskyddslagen och miljöskyddslagen.

Ulf H Petersson har i sitt överklagande till miljödomstolen bl. a. framfört att utöver olägenheter i form av buller från trafiken på Ölandsbron förekommer andra störningar vid Mölltorps läge. Detta är frågor som inte prövats i lägre instans och som Miljödomstolen är förhindrad att ta upp i aktuellt mål.

Miljödomstolen instämmer i Länsstyrelsens bedömning att de uttalanden Miljö- och byggnadsnämndens gjort i sitt beslut, när man dels framfört att man delar den klagandes uppfattning att trafikbullernivåerna periodvis under året utgör en olägenhet och dels att man förutsätter att Vägverket Sydost håller nämnden underrättad om arbetet med bullerbegränsande åtgärder, är av sådan oförbindande natur att de inte kan anses överklagbara. Länsstyrelsens beslut att avvisa överklagandet i den delen har enligt miljödomstolens bedömning således varit korrekt.

Ulf H Petersson har i överklagandet yrkat att åtgärder skall vidtas mot bullret från Ölandsbron. Yrkandet får anses utgöra överklagande av punkt två i Miljö- och byggnadsnämndens beslut.

Det har i målet inte framkommit några omständigheter som ger anledning till annan bedömning än den Länsstyrelsen gjort i det överklagade beslutet. Länsstyrelsens beslut skall därför stå fast.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (prövningstillstånd krävs)

Överklagande senast den 21 september 1999 ställs till Miljööverdomstolen, Svea hovrätt.

Henrik Runeson

 I avgörandet har deltagit rådmannen Henrik Runeson, ordförande, och miljørådet Magnus Björkhem. Föredragande har varit beredningsjuristen Louise Jeppsson.

Bilaga 1

LÄNSSTYRELSEN
KALMAR LÄN

BESLUT

1 (3)

1999-03-18

248-7155-98

Ulf H Petersson
Spättvägen 6
181 30 LIDINGÖ

delgivningskvitto

Ang överklagande av miljö- och byggnadsnämnds beslut.

Beslut

Länsstyrelsen avvisar överklagandet i den del det avser att-sats 1 och 3 i det överklagade beslutet.

Länsstyrelsen avslår överklagandet i övrigt.

Redogörelse för ärendet

Vid sammanträde den 21 oktober 1998 beslöt miljö- och byggnadsnämnden i Mörbylånga kommun att, med anledning av era klagomål trafikbuller från väg 137 vid er fastighet Möllstorps läge 1:8 i samma kommun uttala

- 1). att nämnden delar er uppfattning att trafikbullernivåerna periodvis utgör en olägenhet,
- 2). att nämnden, på i beslutet nämnda skäl, godtar Vägverkets översiktliga handlingsplan för åtgärder mot höga trafikbullernivåer för området
- 3). att nämnden förutsätter att Vägverket håller nämnden underrättad om det fortsatta arbetet med bullerbegränsande åtgärder inom kommunen.

Ni har överklagat beslutet med yrkande om att åtgärder vidtas mot bullret.

Företrädare för Länsstyrelsen har tagit del av förhållandena på platsen.

Motivering

Mölltorpsläge är ett sommarstugeområde strax norr om Ölandsbrons östra brofäste. Bebyggelsen i området omfattar ett femtontal äldre fritidshus, belägna i en sluttning ner mot Kalmarsund.

Ölandsleden (väg 137) öppnades för trafik 1972. Avståndet från centrum på er fastighet till vägmitt är ca 100 m. Den tillåtna fordonshastigheten var 90 km/tim på det aktuella vägvägnittet fram till 1996, då den sänktes till 70 km/tim. Detta skedde dock inte av bullerskäl utan för att öka säkerheten på bron i samband med att vägbanan indelades i fyra körfält. Några klagomål på trafikbullersituationen från fastighetsägare inom området har inte kommit till Länsstyrelsens kännedom under den tid vägen varit öppen för trafik.

Kontakt i detta ärende	Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	E-post
Rättsenheten	391 86 Kalmar	Malmbrogatan 6	Exp 0480-821 04	0480-822 75	rattsexp@h.lst.se
K-G Nylander	Postgiro 3 51 78 - 3		Direkt 0480-822 03		kari-gustaf.nylander@h.lst.se

1999-03-18

248-7155-98

Fordonsfrekvensen är enligt inhämtad uppgift ca 14 000 fordon per årsmedeldygn, sommartid väsentligt högre. Trafikens sammansättning är blandad. Någon övervikt för tung trafik kan inte sägas föreligga.

En negativ faktor från bullersynpunkt inom det aktuella området är att Ölandsledens vägbana vid platsen går på en uppbyggd vägbank. Denna ligger nivåmässigt betydligt över omgivande terräng. En annan sådan omständighet är att bebyggelsen på platsen ligger norr om vägen. Sommartid är den dominerande vindriktningen sydväst. En annan negativ faktor är att trafikfrekvensen är högst då fritidshus utnyttjas mest och ofta i samband med utomhusvistelse.

Nämnden har inte angett vilken lagstiftning som tillämpats i beslutet. Ni har själv betecknat bullernivån som hälsovådlig i skrivelse till nämnden. Det överklagade beslutet - i den del det går att överklaga - är därför i första hand att uppfatta som ett avslag på ett yrkande att nämnden skulle förelägga Vägverket att vidta åtgärder mot trafikbullret med stöd av den tidigare gällande hälsoskyddslagen (HL). I andra hand uppfattas beslutet som att ni yrkat föreläggande mot Vägverket att vidta bullerbegränsande åtgärder enligt den då gällande miljöskyddslagen (ML).

Enligt HL fick nämnden vidta åtgärder mot buller för att bl. a. lagens bestämmelser om hälsoskydd ska efterlevas. Med hälsoskydd menas att undanröja sanitära olägenheter, d.v.s. störningar som kan vara skadliga för människors hälsa. (1 och 18 §§ HL).

Enligt 40 § i den tidigare gällande ML fick en tillsynsmyndighet förelägga verksamhetsutövaren sådana försiktighetsmått och förbud som behövs för att lagen eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen ska efterlevas. ML var tillämplig på användande av mark på ett sätt som kan medföra buller i omgivningen, om ej störningen är helt tillfällig (1 §).

Enligt 22 § förvaltningslagen får ett beslut av en myndighet överklagas av den beslutet angår om det gått honom emot och beslutet kan överklagas. Ett yttrande eller oförbindande uttalande av nämnden anses inte överklagningsbart.

Det överklagade beslutet är lagligen grundat. I den del det gått er emot är det även överklagbart (andra att-satsen). I övrigt är beslutet inte överklagbart och prövas inte av Länsstyrelsen.

Det överklagade beslutet, i den del det kan prövas, innebär att nämnden anser att bullernivåerna periodvis utgör en olägenhet för er. Men nämnden avstår från föreläggande om åtgärder eftersom den anser att Vägverkets handlingsplan området är en tillräcklig åtgärd.

Beslutet får vidare anses innebära att nämnden bedömt att sanitär olägenhet i HL:s mening inte föreligger utan endast en obestämd, allmän olägenhet.

Av Vägverkets yttrande till nämnden i ärendet den 13 oktober 1998 framgår, att de beräknade bullernivåerna vid de närmaste fastigheterna i Möllstorpsläge inte överstiger årsmedelvärde 65 dB (A). I första hand avser verket åtgärda de fastig-

1999-03-18

248-7155-98

heter som ligger över detta årsmedelvärde. När detta kan ske är en resursfråga. Men planeringen utgår från att dessa fastigheter kan åtgärdas före utgången av 2003. Det finns enligt verket 1500 fastigheter i regionen som har högre värde än 65 dB(A). För att frångå denna turordning och åtgärda fastigheter under nämnda gräns före den planerade tiden, måste det enligt verkets mening föreligga särskilda skäl.

Länsstyrelsens bedömning

Vad först gäller prövningen enligt HL måste, för att kunna förelägga en verksamhetsutövare att vidta åtgärder, sanitär olägenhet eller i varje fall risk för sanitär olägenhet föreligga.

Ni har inte i överklagandet eller i handlingarna i övrigt uppgett några omständigheter, som visar att bullerstörning vid den aktuella ljudnivån objektivt sett skulle vara skadlig för er hälsa eller utgöra risk för hälsan. Någon omständighet i övrigt som kan stödja ett sådant antagande föreligger inte.

Aktuell bullerstörning på er fastighet kan enligt Länsstyrelsens mening inte anses utgöra sanitär olägenhet i HL:s mening.

Vad härefter avser prövningen enligt ML har Vägverkets inte bestritt sin skyldighet att som väghållare vidta åtgärder mot buller vid allmänna vägar. Dock har verket uttalat att åtgärder, i mån av tillgång på medel, kommer att ske först efter år 2003 vid de fastigheter, som enligt gjorda beräkningar inte hör till de mest bullerstörda i regionen.

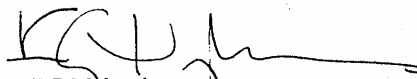
Länsstyrelsen har inte någon invändning mot principen att mest störda fastigheter åtgärdas först och att särskilda skäl bör föreligga för att frångå denna turordning. De skäl ni anfört verkar endast vara sådana som kan åberopas av snart sagt varje boende i närheten av en trafikerad väg. Sådana skäl kan inte betecknas som särskilda skäl och utgör därför inte något skäl att frångå den nyssnämnda principen.

På vissa fastigheter kan det dock föreligga särskilda omständigheter som medför att fastigheter, som beräkningsmässigt inte hör till de mest störda, på grund av topografiska förhållanden m.m. i praktiken visar sig vara mer utsatta för buller än vad beräkningarna visar. Er fastighet kan vara en sådan fastighet. Det kan därför enligt Länsstyrelsens mening, finnas skäl för Vägverket att vid bestämmande av den närmare turordningen inom den grupp er fastighet tillhör, ytterligare överväga bullernivån på platsen. Någon grund för att ändra det överklagade beslutet utgör detta dock inte.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas hos Miljödomstolen i Växjö, se bilaga

Esbjörn Persson

KG Nylander

LÄNSSTYRELSEN
KALMAR LÄN

BESLUT

4 (3)

1999-03-18

248-7155-98

Bil: Hur man överklagar

kopia
akten
miljö- och byggnadsnämnden
Vägverket, Att. Stefan Berg, 551 91 JÖNKÖPING